

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Mẹ vợ đại ca

(1)

Ở Làng Hoa, Chị Béo thuộc hàng danh giá nhất.

Chị Béo hành nghề bán chè chất, kèm điệu cở thuốc cở, kèm kẹo lạc bánh dứa, kèm bầu câu su hiệu Forget Me Not.

Quán Chị Béo không mái che không tường vách không ca múa nhạc, chỉ lều tều chiếc bàn cóc vài ghế cóc và ngàn ý thứ cở nả, đứng tối nầu cũng tíu tít giang hồ, tới tận 2-3 giờ sáng. Quả mặt nhòn nhọn như nữ nông trang viên Ba Lan Tiệp Khắc, tóc tém như nữ phát thanh viên Liên Xô, môi đầy tròn như nữ công an viên Đông Đức, đại khái Chị Béo xinh như Tây Cỏ, môi hơi béo. Thịt bụng Chị thường xuyên thò ngoài vạt áo cánh, đít mênh mông như đít bò.

Chồng Chị Béo nguyên kiến trúc sư đẳng cấp, một bữa không may đang điều hành thi công thể chó nầu để cáp cầu quật vầu chim đứt phứt luôn. Tai nạn không vật của Anh cái mẹ gì trừ quả chim Anh tự uỳnh giá là rất năng khiếu.

Sau cú cụt chim, chồng Chị Béo chán đời điếu chơi kiến trúc nữa, ngày ngày nằm khểnh đọc Kiếm Hiệp Tàu coi Hành Động Mẻo, mơ một bữa quả chim tự dựng mọc lại vẹn toàn. Chị Béo chăm Anh như mọi bà vợ thương binh tiết hạnh. À chưa nói, rằng ở Làng Hoa liền ông cụt chim vườn điếu bị vợ bỏ, đó hầu như là một ưu điểm mọi rợ.

Chị Béo có hai đứa con gái. Đứa nhớn là sinh viên Kinh Tế, tên Mắt Hồng, đẹp phi lý quá. Quả vú nó mong manh như thủy tinh. Quả mông nó rón hoắt như tên lửa. Bướm hai múi tể đôi kền càng. Đùi tròn ngạt thở.

Chị Béo bầu giang hồ, rằng, chúng mày thằng nàu ngoan ngoan, chị gả con Mắt Hồng.

Giang hồ giả nhời, rằng, ngoan thế mẹ nàu ngoan, điều chơi phò, điều hít trắng, điều cướp giết hiếp, là ngoan?

Chị Béo đáp, rằng, ngoan là biểu mẹ vợ nhiều xiền tư bản, mẹ vợ nuôi bố vợ em vợ.

Nhiều xiền thì hơi khó với giang hồ cỏ, đứng nhiều thời gian bu quanh mẹ vợ hút dăm bảy điều Vi Na uống hai ba chén Lếp Cẩm (*) thì chả mấy khó. Đám khách cỏ rón rịp của Chị Béo cứ thế giúp Chị tàn tảo trau dồi phẩm chất của một Bà Lừa trung hậu quá.

Bận nọ quán vắng, Trung Tướng khí khái uống ủng hộ Chị Béo chục chén diệu chục ấm chè, khề khà cà kê câu khách, quán vưỡn vắng.

Chị Béo chép chép miệng, rót chén diệu, bầu Trung Tướng, này Trung Tướng, cậu mời chị một chén nhá.

Trung Tướng giả nhời, bà uống vô tư.

Chị Béo ực phát hết vèo chén diệu, rót luôn chén khác, lại bầu Trung Tướng, này Trung Tướng, mời chị chén nữa nhá.

Trung Tướng giả nhời, đã bầu bà uống vô tư.

Ưc liền bốn chén, Chị Béo thở sượt một phát, bầu, con Mắt Hồng chị, điều nàu, tuyền giang hồ ve vãn, hay nhà chị điều có mả lấy chồng ngon?

Trung Tướng bấu, mẹ đứa nàu ngoan ngoan tuyên phạng giang hồ cỏ, mẹ phò phò mới chài được thằng khá.

Chị Béo xán gần Trung Tướng, ngưỡng mộ, thật hả thật hả? Chị lại thở sượt phát, con Mắt Hồng chị, nó còn trinh đấy.

Trung Tướng bấu, tôi kén vợ gái trinh đuổi khấn trương, chưa đủ thâm niên thúi kèn móc cống cút mẹ vào Lâm Đồng cưới mấy thằng tông dật.

Chị Béo ngàn ngữ, này chị bấu, Trung Tướng, cậu thích con Mắt Hồng chị không?

Trung Tướng giả nhời, thích, đừng tôi ghét nhất phá trinh.

Chị Béo phẩn chấn quá, Trung Tướng, đêm nay chị lên nhà cậu nhé?

Trung Tướng hỏi, ông béo bà ca cẩm không? Chị Béo cười, ngủ mẹ rồi.

Quán Chị Béo bắt đầu đông khách.

(2)

(Còn tiếp dài dài)

(@2006)

COMMENTS